

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. II. De caisis Dimissionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

tamen prædicta facultas, Provincialibus communicata, respectu Novitiorum; qui à Præposito Generali in Provinciam destinati, vel de Societate ipsa peculiari modo benè meriti essent. Hos enim, & Scholasticos approbatos, Coadjutoresque non formatos nequeunt dimittere: nisi causæ sint admodum urgentes, & graves; & ejusmodi, ut sine gravi periculo Generalis responsum expectari nequeat: quem tamen Provinciales certiore statim facient, Dimissione peracta. Coadjutores formati, sive spirituales, sive temporales dimitti non debent, nisi approbante Generali. Qui tamen poterit hujusmodi facultatem Provinciali communicare in remotissimis locis; vel propter causas magni momenti alicui; cui tanquam sibi ipsi fideret. At erga Professos eadem facultas non est communicanda inferioribus Præpositis; sed in solo Generali debet sistere. f

fP. 2. C. 1. §. 2.
& B. & C. & R.
Prov. 40. 41.
42. 43. & Or.
C. 12.

S E C T I O II.

De causis Dimissionis.

De quibus hic
agendum sit.

1. **N**on hic agimus de causis Novitios, sive Professos dimittendi: nam ut respectu illorum longè leviores ita com-
pa

paratione istorum longè graviores requiruntur, quàm quæ hic exponuntur sufficientes ad dimittendos è Societate, qui Votis simplicibus, licèt substantialibus Religionis, obstricti sunt. Igitur causæ Dimissionis in Societate debent esse rationabiles, atque justissimæ: g harum autem aliæ sunt culpabiles Dimittendo, aliæ non: Igitur initio ducto ab illis;

2. Si aliquis damnum allaturus malovitz exemplo judicaretur; ac præcipuè si inquietum se ostenderet; & verbis, aut actibus offendiculum aliis præberet; vel inducendo eos ad malum; vel ad discordiam: vel si quid contra Superiores, vel commune Societatis bonum moliretur: hoc enim tolerare caritatis non esset, sed vitii contrarii, in eo quidem, qui tenetur conservare quietem, & bonum statum Societatis sibi commissæ. b Quando autem, non tam propter rationem, vel magnitudinem peccati, quàm ob removendum offendiculum, quod aliis præbuit, dimitti aliquem necesse esset: si alioqui aptus esset, expendet prudentia Superioris, an expediat facultatem ei dare, ut ad locum alium Societatis valdè remotum; ex eadem non egrediendo, proficiscatur. i

3. Cùm licet aliqua peccata offendiculum

T 3

g Greg. XIII.
p. 217. & Ex.
c. 6. A. & P. 2.
c. 2.

Inter causas culpabiles prima est scandalo Sociis esse.

b P. 2. c. 2. §. 3. & D. & P. 8. c. 1. §. 5. & F. & C. 5. D. 54 & Paul. V. p. 305. & c.

i P. 2. c. 2. D.

2. Gravia, licet non publica peccata.

lum non præberent, utpote non manifesta; tamen in Domino judicaretur contra ipsius honorem, & gloriam fore: ut qui ea admisit, maneret in Societate: cum videatur in quibusdam pravis affectibus, aut vitiis, quæ Divinam offendunt Majestatem, corrigi non posse; quæ eò minus tollerari deberent, quò graviora essent, & plus culpæ haberent.

*l P. 2. c. 2. §. 2.
& P. 10. §. 7.
3. Contumacia,
& pertinax ab-
eundi voluntas.
m P. 2. c. 2. §.
4. & C. 7. D.
22. & C. 12. D.
12 & Or. c. 12.
§. 6.*

*Inter causas
non culpabiles
prima, Depre-
hensa impedi-
menta prius
suppressa.*

*n P. 2. c. 2. §.
3. & 5. & Ex.
c. 2. & 3. &
P. 1. c. 3.*

*2. Infirmitas
virium.*

4. Quando qui ad Probationem admisus fuit, se componere ad vitam sub Obedientia, & juxta modum procedendi Societatis non posset, aut vellet; & cum ipse etiam importunè dimissionem petit.

5. Cause autem ex se non culpabiles sunt. 1. Aliqua impedimenta, vel insignes defectus deprehensi, quos antea in examine reticuisset: Et quidem si impedimenta sint essentialia, certum est retineri non posse. Si verò aliquod ex secundariis, aut etiam in aliqua re aliâ, dum examinaretur, veritatem suppressisset, justè dimitti potest.

6. Secunda; Si experimento comperiretur, valdè inutilem fore aliquem, propter ejus insignem ad quævis munera ineptitudinem; qualis potest esse ægritudo aliqua, aut debilitas inapar laboribus, quos noster procedendi modus requirit. Est au-

tem

tem in eâ distinguendum: nam si ægritudo contracta est in obsequio Societatis, postquam emisit Vota, biennio exacto; is dimitti non potest, nisi ipse contentus esset: secus autem, si tempore Novitiatus, propter ordinarios labores, morbum contraxisset. Si autem infirmitatem contraxerat ante ingressum; vel dispositionem ad eam attulerat, dimitti poterit; difficilius tamen, si dimissus est, nulla conditione experiundi, sed spe concepta, quod ad majora aptus esset futurus, quam experimento comperiatur.

7. Tertia si ineptitudo contingeret non ex debilitate corporis, sed ingenii: ita ut non posset iliteris progredi; & ad alia ministeria inotus videretur: & tunc sicut ante Vota debet, ita post Vota in rigore dimitti potest; quia adhuc in probatione est ad superiores Gradus; eò magis, si illa inutilitas esset cum aliqua culpa voluntatis conjuncta: ex æquitate tamen, si nulla sit culpa, consulta ut prius Generalis.

8. Quævis harum causarum satis esse videtur, ut Deo gratus fore judicemus honestè dimitti eum, in quo locum habuerint; quàm imprudentem in eo retinendo caritatem exercere: cum universale Societatis bonum haud dubiè uno particulari alicujus præferri debeat.

P. 2. C. 2. §. 4. & B. & Ex. C. 7. §. 2. & C. 5. D. 50. §. 3.

3. Ingenii debilitas.

P. 2. C. 2. §. 3. & 4. & C. & Ex C. 7. §. 2. & P. 4. C. 6. N. & C. 5. D. 50.

Convenientia harum causarum.

P. 2. C. 2. §. 3. & 5.

*Examinanda
discreto zelo.*

9. Quatenus autem defectus aliqui, qui contra Divinum honorem, & Societatis bonum esse dicuntur, debeant tolerari, cum id ex multis circumstantiis particularibus personarum, temporum, & locorum pendeat; discreto zelo eorum, quibus ea cura commissa est, relinqui est necessarium: qui propterea multa præmittere debent, antequam super hoc negotio sententiam ferant, ut jam videbimus. *

* P. 2. c. 2. A.
B. & D.

SECTIO III

Dimissioni præmittenda.

*Ordo, & gravi-
tas dicendorum.*

1. **U**T igitur in re tanti momenti nihil caritatis, & prudentæ prætermittatur; plura statuta sunt, simpliciter hic dividenda, ut primò collocetur, quæ ante Dimissionem præstanda, tum quæ in Dimissione, demum post Dimissionem. Et quidem Superiores graviter admonentur, nisi diligenter observent, quæ in Ordinatione P. Claudii hæc super re edita, præscribuntur; fore ut, neque conscientia ipsi suæ, officioque, nec Constitutionibus satisfaciant. *

* Or. c. 11. §. 1.

*Non omnia ta-
men cum singu-
lis servanda.*

2. Tria tamen præmittenda. 1. Ple-
raque ex dicentis pertinent ad eos, qui
palam,